

# Femigrafika

"Femigraphic" to wystawa międzynarodowego kolektywu artystek działających w obszarze szeroko pojętego medium grafiki, które oscyluje między bezpośrednim doświadczaniem i jego „reprodukcją”, dotykiem i alienacją, powtórzeniem i zmianą. Artystki łączy słabość do tego szczególnego graficznego języka, który jest wynikiem eksperymentu na poszczególnych etapach procesu twórczego i technologicznego z wykorzystaniem znaczenia matrycy, podłoża, odbitki, odcisku, śladu.

Główną ideą wystawy jest pokazanie grafiki jako medium na wskroś współczesnego, medium gry z tradycją, które uwolniło się od przymusu powielania – „tyranii nakładu”. Multiplikacja, reprodukcja wynika z tożsamości grafiki, ale nie jest jej jedynym sensem i celem. Ta tradycyjna tożsamość prowokuje. Matryca (z łaciny macierz albo łono), odpowiedzialna za możliwość tworzenia wielu identycznych kopii, bezpośrednio odwołuje się do skojarzeń z kobiecym ciałem. Wątek ciała i obecności ciała w procesie graficznym pojawia się również bezpośrednio jako temat wielu prezentowanych na wystawie prac.

Ekspozycja jest także próbą wyjścia ze schematu, który w polskiej grafice opiera się na środowiskowych, hermetycznych relacjach. Grafika wciąż pozostaje zmaskulinizowaną, stąd pomysł na prezentację działań prowadzonych przez kobiety, reprezentantki różnych ośrodków artystycznych (Polski, Chorwacji i Guam/USA).

Wystawa "Femigraphic" jest wspólną inicjatywą czterech artystek, które poznały się przy okazji międzynarodowych wydarzeń poświęconych grafice, przede wszystkim podczas konferencji i wystaw w ramach IMPACT – Interational Multi-disciplinary Printmaking Conference – Artists, Concepts and Techniques. Wydarzenie to organizowane jest w różnych ośrodkach na całym świecie przez Centre for Fine Print Research przy University of the West of England w Bristolu w Wielkiej Brytanii, wiodącą jednostkę w promocji twórczości i badań w obszarze szeroko pojmowanej grafiki. Początkiem współpracy był udział Ireny Keckes i Katarzyny Zimnej w dziewiątej edycji IMPACT w China Academy of Art w Hangzhou w Chinach w 2015 roku, który zaowocował utworzeniem dwuosobowego kolektywu Femigraphic i wspólnymi działaniami.

Celem było odkrywanie potencjału medium graficznego jako języka procesu, eksperymentu i współdziałania. Obu artystkom zależało również na budowaniu kobiecej, twórczej grupy wsparcia i zapraszaniu kolejnych artystek wywodzących swoją praktykę z tradycyjnej grafiki warsztatowej, ale traktujących ją jako współczesne inter-medium, swoistą hybrydę – „pomiędzy” grafiką a obiektem, fotografią, wideo, tkaniną czy sztuką relacyjną. Decyzja o poszerzeniu kolektywu i zaproszeniu do wspólnej wystawy Martyny Rzepeckiej i Any Vivody narodziła się podczas spotkań w trakcie kolejnych międzynarodowych wydarzeń graficznych, a także z ciekawości, czy i w jaki sposób prace czterech artystek będą ze sobą korespondować w jednej przestrzeni. Zwłaszcza, że ich praktyka, choć mająca wspólne fundamenty, podąża w różnych kierunkach: mapuje istotne dla grafiki punkty odniesienia, ale eksploruje różnorodne techniki, procesy, materiały i strategie twórcze. Dla wszystkich artystek, graficzny proces i poszerzanie go w stronę innych mediów stanowi istotny wehikuł dla przekazywania treści związanych z zagadnieniami ciała, tożsamości, kobiecości, pamięci, dotyku, relacji z naturą. Prace przez nie tworzone wykraczają poza reprezentację, ponieważ są silnie zakotwiczone w doświadczeniu, zmysłach, materialności, zapraszają widza do współodczuwania, wpuszczają go do swojego świata przez kuchenne drzwi.

Kuratorka: Katarzyna Zimna

Współpraca kuratorska Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi: Małgorzata Dzięgielewska

Katarzyna ZIMNA (Łódź, Polska) dosłownie pokazuje swoją „graficzną kuchnię”: matryce do grafik wykonuje często z materiałów dostępnych w domu, jak kasze, sól (Sauna, 2024), ciasto pierogowe (Czarne pierogi, 2022) czy koraliki do prasowania, którymi bawiły się jej córki (Love is patient, 2020).

Martyna RZEPECKA (Poznań/Toruń, Polska) eksploruje fizyczny proces wycinania linorytów/„ciałorytów” oraz tkankę ich sensualnego odbioru, oddając widzom „grafikę” do dotykania, jak w pracy Id z 2017 roku, czyli nigdy „nie odbitej”, dziewiczej, matrycy-płaskorzeźby.

Irena KECKES (Guam/USA) tworzy przede wszystkim w technice drzeworytu, często drukując swoje prace na tkaninach, dzięki czemu anektują przestrzeń, zyskują formę zmysłowych instalacji.

Ana VIVODA (Chorwacja) wywodzi natomiast swoją twórczość z tradycyjnych technik, które łączy z drukiem cyfrowym i haftem; tworzy też instalacje i książki artystyczne, pozostając w tematyce intymnych historii.

Oprócz grafik, matryc, realizacji intermedialnych, tkanin i obiektów na wystawie prezentowane będą również elementy dokumentacji procesu twórczego – materiały fotograficzne i wideo – oferujące widzom podróż do źródła Femigraphic.